

Sygn. akt II K 666/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie – Pawła Karolak

po rozpoznaniu dnia 13 maja 2015 r. , 30 czerwca 2015 r. , 09 września 2015 r. , 22 października 2015 r. , 30 listopada 2015 r., 07 stycznia 2016 r. , 22 lutego 2016 r. i 14 kwietnia 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

J. O. (1) , s. W. i M. z d. K. , ur. dnia (...) w G.

oskarżonego o to, że :

1. w okresie od 7 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w K., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się - działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - pozbawił wolności W. S. (1), przetrzymując go - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu - przez okres powyżej 14 dni,

tj. o przestępstwo z art. 248 § 2 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.),

2. w okresie od 7 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w K., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się - działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - w celu wymuszenia na W. S. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie (...) w K. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz kilkakrotnie bijąc go - przynajmniej trzykrotnie - uderzając każdorazowo wielokrotnie pałką po całym ciele,

tj. o przestępstwo z art. 246 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.

3. w okresie od 25 września 1946 r. do co najmniej 28 września 1946 r. w S. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w S., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się, podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - pozbawił

wolności M. I. (1), zatrzymując go i przetrzymując - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu,

tj. o przestępstwo z art. 248 § 1 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.),

4. w okresie od 25 września 1946r. do 30 października 1946r. w S. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w S., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się, podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - w celu wymuszenia na M. I. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie (...) w S. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz wielokrotnie bijąc go, uderzając po całym ciele pałką gumową oraz wyciorem od karabinu i rażąc prądem,

tj. o przestępstwo z art. 246 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.).

1. Oskarżonego J. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów czynu i za to na podstawie art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego J. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów czynu i za to na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego J. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów czynu i za to na podstawie art. 248 § 1 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 248 § 1 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. Oskarżonego J. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów czynu i za to na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

5. Na podstawie art. 31 § 1 i 2 k.k. z 1932 r. wymierza oskarżonemu J. O. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

6. Na podstawie art. 61 § 1 i 2 k.k. z 1932 r. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. O. (1) łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat;

7. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego J. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) w tym opłatę w kwocie 300 (trzysta) złotych.

Sygn. akt II K 666/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. O. (1) pełnił służbę jako oficer śledczy w (...) w K. od 06 lipca 1945 r. do 16 lutego 1946 r. (k. 195). W tym okresie kierownikiem (...) w K. był F. S. (k. 117). Natomiast brat oskarżonego J. W. O. pełnił służbę w (...) w K. do 05 lutego 1946 r. i był od 21 października 1944 r. kierownikiem Sekcji (...) w K. , a następnie od 01 lipca 1945 r. kierownikiem (...) (k. 4).

W pierwszych latach powojennych funkcjonariusze (...) w K. wyjątkowo intensywnie rozpracowywali osoby należące do leśnego oddziału zbrojnego W. L. pseudonim (...). Funkcjonariusze (...) w K. próbowali ustalić i aresztować członków oddziału leśnego W. L. , osoby które z nim współpracowały oraz udzielały pomocy. W związku z tym szczególnie represjom poddani byli mieszkańcy wsi O. oraz sąsiednich miejscowości , a więc terenu działał gdzie ten oddział działał . Dokonywano zatrzymań wszystkich osób, które podejrzewano o przynależność do tego oddziału lub współpracę z nim, niezależnie od tego czy były na to dowody. Dopiero po ich osadzeniu w areszcie próbowano uzyskać stosowne dowody, przede wszystkim poprzez zmuszanie ich, w efekcie stosowania niedozwolonych metod śledczych, by się do tego przyznali. Wobec osób zatrzymanych nie występowano do prokuratora wojskowego o wydanie tzw. sankcji czyli postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, mimo iż obowiązujące przepisy nakazywały występowanie z takimi wnioskami niezwłocznie. Z wnioskiem takim występowano dopiero po uzyskaniu stosownych dowodów - zazwyczaj samoobciążających wyjaśnień wymuszonych za pomocą niedozwolonych metod śledczych . Dopiero wtedy funkcjonariusza (...) w K. wszczynali śledztwa i występowali do prokuratora wojskowego o wydanie tzw. sankcji czyli postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania . Działo się to dopiero po kilku tygodniach, a często nawet miesiącach od chwili zatrzymania konkretnej osoby . Takie zachowania nasiliły się zwłaszcza latem 1945 r. za co odpowiedzialność ponosił kierownik (...) w K. F. S. oraz oficer śledczy oskarżony J. O. (1) . Należy podnieść iż na przesłanej do (...) w R. liście osób podejrzanych, zatrzymanych przez (...) w K. w okresie od 28 lipca 1945 r. do 08 sierpnia 1945 r. - sporządzonej 7 sierpnia 1945 r. (k.117) - wprost zaznaczono, że wobec wszystkich ujętych w tym okresie 8 osób nie otrzymano sankcji , czyli nie uzyskano postanowienia prokuratora wojskowego o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Fakt ten potwierdza iż kierownik (...) w K. F. S. oraz oficer śledczy oskarżony J. O. (1) w sposób rażący naruszali obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa .

Na przesłanej do (...) w R. liście osób podejrzanych, zatrzymanych przez (...) w K. w okresie od 28 lipca 1945 r. do 08 sierpnia 1945 r. znajdowała się między innymi W. S. (1) (...) który został zatrzymany w 07 sierpnia 1945 r. (k.117) przez funkcjonariusze (...) w K.. W. S. (1) był podejrzewany przez funkcjonariuszy (...) w K. iż był członkiem „bandy L. działającej na terenie powiatów: (...) i (...)”. (k. 110). W. S. (1) był działaczem niepodległościowym, który do (...) należał już w czasie II wojny światowej, a po jej ukończeniu kontynuował swoją działalność. W tym czasie utrzymywał kontakt z oddziałem zbrojnym W. L. (k. 156). W oficjalnych dokumentach - tj. w Rejestrze daktyloskopowanych prowadzonym przez (...) w K. za lata 1945-1949 (k. 111) i przesłanej (...) w R. liście osób podejrzanych, zatrzymanych przez (...) w K. w okresie od 28 lipca do 8 sierpnia 1945 r. (k. 117) - podano, że W. S. (1) był podejrzany o nielegalne posiadanie broni. Faktu zatrzymania i osadzenia W. S. (1) w areszcie (...) w K. nie odnotowano natomiast w dwóch podstawowych repertoriach prowadzonych w każdym Urzędzie (...) tj. w Księdze kontrolnej biura ewidencji (...) w K. oraz w Repertorium spraw śledczych prowadzonych przez (...) w K.. Tym samym więc nie wszczęto przeciwko niemu śledztwa i nie wystąpiono o zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania. W

liście podejrzanych, zatrzymanych przez (...) w K. w okresie od 28 lipca do 8 sierpnia 1945r. wprost podano, że W. S. (1) jest przetrzymywany „bez sankcji” (k. 117).

W. S. (1) przesłuchiwany był - jak wszyscy inni podejrzani o działalność niepodległościową - przez oficera śledczego (...) w K. oskarżonego J. O. (1). Podczas przesłuchań J. O. (1) wypytywał W. S. (1) o jego kontakty z osobami należącymi do leśnego oddziału zbrojnego W. L., o jego przynależność do nielegalnej organizacji niepodległościowej oraz o posiadanie broni (k. 18-19). W. S. (1) wszystkiemu zaprzeczał i do niczego się nie przyznał. Z tego powodu był bity przez prowadzonego jego przesłuchanie oskarżonego J. O. (1). Polegało to na tym iż dwóch nieznanymi W. S. (1) funkcjonariuszy (...) w K. trzymało go, a oskarżony J. O. (1) wielokrotnie bił go pałką gumową, zadając ciosy głównie po nogach. W ten sposób W. S. (1) został pobity przez oskarżonego J. O. (2) przynajmniej trzy razy (k. 19). W. S. (1) został zwolniony z aresztu do domu 24 sierpnia 1945 r., a wcześniej - 16 sierpnia 1945r. - został zdaktyloskopowany (k. 26). Nie wydano wobec niego żadnej decyzji merytorycznej o kończącej postępowanie . Tym samym w okresie od 07 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...) W. S. (1) mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez wydania przez prokuratora postanowienia o tymczasowym aresztowaniu był bezprawnie pozbawiony wolności przez okres powyżej 14 dni przez funkcjonariuszy (...) w K. w tym przez oskarżonego J. O. (1) . W okresie tym oskarżony J. O. (1) będąc funkcjonariuszem (...) w K. w celu wymuszenia na W. S. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywany w areszcie (...) w K. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz kilkakrotnie bijąc go - przynajmniej trzykrotnie - uderzając każdorazowo wielokrotnie pałką po ciele. Działanie oskarżonego J. O. (1) funkcjonariusza państwa komunistycznego podczas i w związku z urzędowaniem wobec W. S. (1) związana była zbrodnią komunistyczną będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem oskarżony J. O. (1) przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - w celu wymuszenia na W. S. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywany w areszcie (...) w K..

Oskarżony J. O. (1) z (...) w K. został przeniesiony w dniu 16 lutego 1946 r. (k. 195) do (...) w S., którego kierownikiem był por. J. C. . Tam również pełnił funkcję oficerem śledczym i zajmował się przede wszystkim ściganiem działaczy niepodległościowych. Jednym z nich był M. I. (1) - mieszkaniec S., uczeń miejscowej szkoły średniej, urodzony (...) (k. 31) który z innymi kolegami utworzył - w ramach (...)...grupę skautów wtajemniczoną, która nie akceptowała narzuconego systemu władzy...” (k. 31). M. I. (1) uczeń I klasy licealnej (...) LO został zatrzymany przez funkcjonariusza (...) w S. E. C. w dniu 25 września 1946 r. , a następnie osadzono go w jednej z cel w piwnicy (...) w S. (k. 31). Fakt ten potwierdza to zapis w Księdze aresztowanych przez (...) w S. (k. 55 i k. 67). Z Terminarza spraw prowadzonych przez (...) w S. wynika, iż M. I. (1) podejrzewano „o współpracę z bandą (...)” (k. 59) . Śledztwo wobec M. I. (1) prowadził oskarżony J. O. (1) i M. I. (1) pozostawał do jego dyspozycji co potwierdzają akta prowadzonego przeciwko M. I. (1) śledztwa (k. 71-72). Oskarżony J. O. (1) prowadził i wykonywał wszystkie czynności z udziałem M. I. (1) . Fakty te wynikają z dokumentu zatytułowanego „Mandat na areszt i rewizję”, który sporządził ówczesny szef (...) w S. por. A. C.. Zezwalał nim na przeprowadzenie przez oskarżonego J. O. (1) rewizji i areszt M. I. (1) (k. 87). Dokument ten sporządził 26 września 1946 r. - a więc dzień po zatrzymaniu M. I. (1) - sankcjonując nim w ten sposób fakt zatrzymania M. I. (1) dzień wcześniej . Wszystkie przesłuchania M. I. (1) przeprowadzał oskarżony J. O. (1). Czynności te przeprowadzał dwukrotnie 26 września 1946 r. (k.88-89 i k. 94-95) oraz 27 września 1946 r. (k. 90). Tego ostatniego dnia dokonał też konfrontacji M. I. (1) z H. L. (k. 71). Po raz kolejny oskarżony J. O. (1) przesłuchiwał M. I. (1) w formie protokolarnej 29 października 1946 r. (k. 97-98). W trakcie tych przesłuchań oskarżony J. O. (1) wypytywał M. I. (1) o jego działalność niepodległościową oraz współpracę z leśnym oddziałem zbrojnym W. L. pseudonim (...). M. I. (1) zaprzeczał, by należał do jakiegokolwiek organizacji, by posiadał broń i współpracował z leśnym oddziałem zbrojnym (...). W związku z treścią zeznań M. I. (1) został on kilkakrotnie pobity przez oskarżonego J. O. (1). Oskarżony J. O. zadawał ciosy M. I. (1) - po całym ciele - gumową pałką i wyciorem od karabinu. Ponadto oskarżony J. O. (1) raził prądem M. I. (1) , podłączając kable elektryczne do palców (k. 31). Oficjalnie postanowienie o wszczęciu śledztwa przeciwko M. I. (1) oskarżony J. O. (1) sporządził 28 września 1946 r. (k. 91). Z akt śledczych przeciwko M. I. (1) wynika, że J. O. (1) sporządził wniosek do prokuratora wojskowego o tymczasowe aresztowanie M. I. (1) , jednak

nie można jednoznacznie ustalić z jaką datą to zrobił. We wniosku tym oskarżony J. O. (1) wpisał jako datę wniosku dzień 28 września 1946 r. (k. 92). Nie można jednak jednoznacznie stwierdzić, kiedy rzeczywiście ten wniosek został uwzględniony. W postanowieniu o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania o wpisano datę 28 września 1946 r. (k. 93). Faktu tego nie potwierdza jednak tego wpis w Terminarzu spraw prowadzonych przez (...) w S.. Z którego wynika iż taki środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania został orzeczony wobec M. I. (1) dopiero w dniu 30 września 1946 r. (k. 59). Przedmiotowe postanowienie zostało ogłoszone M. I. (1) w dniu 1 października 1946r. Tym samym M. I. (1) był bezprawnie przetrzymywany w areszcie (...) w S. co najmniej do dnia 28 września 1946 r.

Oskarżony J. O. (1) przedstawił M. I. (1) zarzuty w dniu 29 października 1946 r. (k. 96) i w tym samym dniu zaznajomił go z aktami śledztwa (k. 99). Następnie w dniu 29 października 1946 r. oskarżony J. O. (1) wydał o zamknięciu śledztwa również wydał (k. 100), a akt oskarżenia przeciwko M. I. (1) i H. L. sporządził w dniu 28 października 1946 r. (k.102-103). M. I. (1) został oskarżony o to, że działając wspólnie i w porozumieniu ze wspomnianym H. L. nawiązał łączność „z bandą leśną organizacji (...) pod dowództwem (...)” (k.103), tj. o czyn z art. 14 dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa. W dniu 02 grudnia 1946 r. Wojskowa Prokuratura Rejonowa w Rzeszowie umorzyła śledztwo przeciwko M. I. (1) uznając, „...że przeprowadzone śledztwo faktycznie nie udowodniło żadnej współpracy L. H. i I. M. z bandą” (k.105), tj. z oddziałem zbrojnym (...).

Tym samym M. I. (1) w okresie od 25 września 1946 r. do co najmniej 28 września 1946 r. w S. woj. (...) pozbawił wolności M. I. (1), zatrzymując go i przetrzymując - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, przez funkcjonariusza (...) w S. oskarżonego J. O. (1) .W okresie oskarżony J. O. (1) będąc funkcjonariuszem (...) w S. w celu wymuszenia na M. I. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywany w areszcie (...) w S. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz wielokrotnie bijąc go, uderzając po całym ciele pałką gumową oraz wyciorem od karabinu i rażąc prądem. Działanie oskarżonego J. O. (1) funkcjonariusza państwa komunistycznego podjęte podczas i w związku z urzędowaniem wobec M. I. (1) związana była zbrodnią komunistyczną będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem oskarżony J. O. (1) przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - w celu wymuszenia na M. I. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywany w areszcie (...) w S. .

J. O. (1) ma ukończone 89 lat, jest żonaty, jest emerytem i uzyskuje dochód w wysokości ok. 4000 zł, nie ma nikogo na utrzymaniu, był karany (k. 393), nie był leczony psychiatrycznie, ani leczony odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego: J. O. (1) (k. 132 i k. 316-317), zeznań świadków: W. S. (1) (k. 17-20), M. I. (1) (k. 31-32), I. I. (k. 40-41), J. S. (k. 156 oraz z akt II Ko 17/15 – nagranie na płycie CD), K. S. (k. 159 i k. 21 akt II Ko 1076/15) oraz dokumentów : wyciągu przebiegu służby W. O. (k. 4), wyciągu przebiegu służby F. S. (k. 5), fotografii F. S. (k. 6), danych meldunkowych (k. 11), wyciągu przebiegu służby T. W. (k. 12-13), danych meldunkowych (k. 14-16), protokołu oględzin (k. 25-26), pisma (...) wraz z wyciągiem z księgi kontrolnej aresztowanych (...) w S. dotyczącej M. I. (1) (k. 28-30), pisma z Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu wraz z kserokopią aktu oskarżenia przeciwko M. I. (1) (k. 33-35), kserokopii wyroku (...) we W. przeciwko M. I. (1) (k. 36-37), pisma z (...) w R. (k. 44-64), pisma z (...) w R. (k. 65-67), protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 68-69), informacji z bazy PESEL (k. 70), protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. wraz z załącznikami (k. 71-105), pisma z (...) w R. (k. 107-118), protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 119), danych meldunkowych (k. 120-123), danych meldunkowych (k. 124-128), pisma Sądu Okręgowego w Rzeszowie (k. 129-130), kserokopii dokumentacji lekarskiej J. O. (1) (k. 137-148), pisma lekarza neurologa (k. 150), opinii dotycząca stanu zdrowia J. O. (1) (k. 152-155), karty karnej (k. 158), wyciągu z przebiegu służby (k. 161-174), zaświadczenia o stanie majątkowym J. O. (1) (k. 175-176), informacji z bazy PESEL (k. 177), i nformacji o zgodzie S. S. (k. 178-179), protokołu oględzin akt byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k. 180), protokołu oględzin akt nadzoru byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k.

181), protokołu oględzin akt operacyjnych przeciwko W. S. (1) (k. 182), protokołu oględzin akt kontrolno-śledczych dotyczących S. W. wraz z załącznikami (k. 183-193), protokołu oględzin akt (k. 194-196), protokołu oględzin akt śledztwa o sygnaturze S 96/01/Zk (k. 197-199), pisma (...) w R. (k. 206), wyciągu z przebiegu służby F. O. (k. 207-212), fotografia F. O. (k. 213), wyciągu z przebiegu służby oraz fotografia W. O. (k. 214-215), informacji o zgonie W. C. (k. 216), protokołu oględzin akt odszkodowawczych dotyczących W. S. (1) (k. 217), informacji o zgodzie F. O. (k. 218), karty karnej (k. 393) oraz częściowi zeznań świadka E. C. (k. 200-201).

J. O. (1) stanął pod zarzutami iż :

1. w okresie od 7 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w K., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się - działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - pozbawił wolności W. S. (1), przetrzymując go - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu - przez okres powyżej 14 dni,

tj. o przestępstwo z art. 248 § 2 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.),

2. w okresie od 7 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w K., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się - działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - w celu wymuszenia na W. S. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie (...) w K. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz kilkakrotnie bijąc go - przynajmniej trzykrotnie - uderzając każdorazowo wielokrotnie pałką po całym ciele,

tj. o przestępstwo z art. 246 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.).

3. w okresie od 25 września 1946 r. do co najmniej 28 września 1946 r. w S. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w S., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się, podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - pozbawił wolności M. I. (1), zatrzymując go i przetrzymując - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu,

tj. o przestępstwo z art. 248 § 1 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.),

4. w okresie od 25 września 1946r. do 30 października 1946r. w S. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w S., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się, podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - w celu wymuszenia na M. I. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie (...) w S. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...),

posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz wielokrotnie bijąc go, uderzając po całym ciele pałką gumową oraz wyciorem od karabinu i rażąc prądem,

tj. o przestępstwo z art. 246 i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 roku, Nr 63, poz. 424 j.t. z późn. zm.).

Oskarżony J. O. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zrzucanych mu czynu (k. 132 i k. 316). W postępowaniu przygotowawczym oskarżony J. O. (1) odmówił składania wyjaśnień (k. 132). Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony J. O. (1) wyjaśnił iż nie miał żadnego wpływu na decyzje o zatrzymaniu kogokolwiek . W tym czasie miał 18 lat i w czasie przesłuchań nie stosował żadnych nacisków fizycznych i psychicznych wobec osób przesłuchiowanych . Do (...) zostałem skierowany przez miejscową organizację (...) . W S. pracował jako śledczy, do jego obowiązków należało przesłuchiwanie osób i prowadzenie postępowań. Oskarżony J. O. (1) w swoich wyjaśnieniach wskazał iż nie występował o sankcje prokuratorską, robił to szef urzędu. Oskarżony J. O. (1) stwierdził , że nie pamięta czy składał takie wnioski. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego J. O. (1) wynika iż nie pamięta czy przesłuchiwał W. S. (1) i M. I. (1). Słyszał o oddziale W. L., , jednak nie pamięta żeby prowadził postępowania wobec członków tego oddziału (k. 316-317).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego J. O. (1) w niewielkim zakresie w jakim przyznał iż w K. i S. pracował w (...) jako oficer śledczy i prowadził przesłuchania podejrzanych oraz prowadził postępowania . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : W. S. (1) (k. 17-20) i M. I. (1) (k. 31-32) , w zakresie jakim Sąd dał wiarę w zeznania tych świadków oraz dokumentami w postaci protokołu oględzin (k. 25-26) , pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k. 180) , protokołu oględzin akt nadzoru byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k. 181) , protokołu oględzin akt operacyjnych przeciwko W. S. (1) (k. 182) , protokołu oględzin akt (k. 194- 196) , pisma z Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu wraz z kserokopią aktu oskarżenia przeciwko M. I. (1) (k. 33-35) , kserokopii wyroku (...) we W. przeciwko M. I. (1) (k. 36-37) , pisma z (...) w R. (k. 44-64) , pisma z (...) w R. (k. 65-67) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 68-69) , protokół oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. wraz z załącznikami (k. 71-105) , pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 119) .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego J. O. (1) zwłaszcza odnośnie faktu iż do jego obowiązków służbowych nie należało występowanie z wnioskiem o zastosowanie przez prokuratora wojskowego wobec podejrzanego tzw. sankcji to jest wydania postanowienia o tymczasowym aresztowaniu oraz że nie stosował podczas przesłuchań podejrzanych niedozwolonych metod śledczych jako niejasnym , nielogicznym wewnątrznie sprzecznym i nakierowanym na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego J. O. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjęta przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zeznań świadków : W. S. (1) (k. 17-20) , M. I. (1) (k. 31-32) , I. I. (k. 40-41) , J. S. (k. 156 k. 156 oraz z akt II Ko 17/15) , K. S. (k. 159 i k. 21 akt II Ko 1076/15) wynika wprost iż oskarżony stosował podczas przesłuchania wobec M. I. (1) i W. S. (1) niedozwolone metody śledcze . Z zeznań świadków M. I. (1) i W. S. (1) wynika wprost iż byli przesłuchiвани przez oskarżonego J. O. (1) który w celu wymuszenia na nich zeznań bił ich lub raził prądem . Dodatkowo z zeznań świadków M. I. (2) i W. S. (2) wynika iż zostali oni zatrzymani w związku z podejrzeniem iż współpracują z oddziałem zbrojnym W. L. ps. (...) i oskarżony J. O. (1) stosując niedozwolone metody śledcze próbował uzyskać od nich informację odnośnie tej współpracy. Ponadto należy wskazać iż z dokumentów w postaci : pisma z Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu wraz z kserokopią aktu oskarżenia przeciwko M. I. (1) (k. 33-35) , kserokopii wyroku (...) we W. przeciwko M. I. (1) (k. 36-37) , pisma z (...) w R. (k. 44-64) , pisma z (...) w R. (k. 65-67) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 68-69) , protokół oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. wraz z załącznikami (k. 71-105) , pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 119) wynika wprost iż to oskarżony J. O. (1) jako oficer śledczy występował z wnioskiem do prokuratora wojskowego o zastosowanie środka

zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania . Sąd nie dał również wiary w twierdzenia oskarżonego J. O. (1) iż do (...) został skierowany przez (...) z którą współpracował podczas pracy w (...). Należy wskazać iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika iż oskarżony J. O. (1) współpracował z (...). Podnieść należy iż (...) w K. pracowali również dwaj bracia J. F. O. i W. O. (który pełnił w (...) w K. funkcje kierownicze) . Ponadto funkcję oficera śledczego była powierzana sprawdzonym funkcjonariuszom co do których nie było podejrzeń , że wcześniej współpracowali z (...) , zaś biorąc pod uwagę fakt iż w (...) służyli bracia oskarżonego łatwo było zweryfikować fakt czy kiedykolwiek oskarżony J. O. (1) współpracował z (...) . Ponadto brat oskarżonego J. W. O. pełnił służbę w (...) w K. do 5 lutego 1946 r. i był od 21 października 1944 r. kierownikiem Sekcji IV (...) w K. , a następnie od 01 lipca 1945 r. kierownikiem (...) a 28 lipca 1946 r. został zastrzelony (k. 4) . Należy wskazać iż oskarżony J. O. (1) został oficerem śledczym w (...) w K. 06 lipca 1945 r. a więc parę dni po awansie jego brata W. O. na kierownika (...) (...) w K. .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego J. O. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : W. S. (1), M. I. (1) , I. I., J. S. i K. S. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Z zeznań świadka W. S. (1) wynika iż w czasie okupacji był żołnierzem (...) . Po wyzwoleniu nie ujawnił się i ukrywał ponieważ żołnierze (...) byli wywożeni na S. . Z zeznań tego świadka wynika iż był kilkukrotnie zatrzymywany przez (...) z K. i za każdym razem był przetrzymywany przez 2-3 tygodnie , a następnie puszczany do domu. Podczas przesłuchań w (...) w K. pytano go o przynależność do (...) , nielegalną broń i czy należy do nielegalnych organizacji . Funkcjonariusze (...) w K. wiedzieli iż ma on kontakty z ukrywającymi się Akowcami ale nie byli mu tego w stanie udowodnić . Z zeznań świadka W. S. (1) wynika iż (...) w K. pracowali tacy funkcjonariusze jak J. O. (1) , W. O. i S. . Podczas przesłuchania w (...) w K. został dwa albo trzy razy pobity przez prowadzonego jego przesłuchanie oskarżonego J. O. (1). Polegało to na tym iż dwóch nieznanymi W. S. (1) funkcjonariuszy (...) w K. trzymowało go, a oskarżony J. O. (1) wielokrotnie bił go pałką gumową, zadając ciosy głównie po nogach. O tym iż osobą która go biła był oskarżony J. O. (1) dowiedział się od innych więźniów (k. 17-20) .

Z zeznań świadka M. I. (1) wynika iż był uczniem I klasy licealnej (...) LO kiedy 25 września 1946 r. został zatrzymany przez funkcjonariusza (...) w S. E. C. . Po kilku dniach przedstawiono mu zarzuty . Z zeznań świadka M. I. (1) wynika iż był przesłuchiwany przez oskarżonego J. O. (1) który w związku tym że M. I. (1) nie przyznał się do zarzutów kilkakrotnie go pobił . Oskarżony J. O. zadawał ciosy M. I. (1) - po całym ciele - gumową pałką i wyciorem od karabinu. Ponadto oskarżony J. O. (1) raził prądem M. I. (1) , podłączając kable elektryczne do palców. Świadek M. I. (1) w swoich zeznaniach wskazał iż rzeczywiście współpracował z oddziałem leśnym (...) i opisał na czym ta współpraca polegała (k. 31-32) .

Z zeznań świadka I. I. – siostry M. I. (1) wynika iż brat był przesłuchiwany w (...) w S. . Świadek ten stwierdził iż jej brat nigdy jej nie mówił że podczas przesłuchania w (...) w S. był bity ale domyśla się że tak było (k. 40-41) .

Z zeznań świadka J. S. – żony W. S. (1) , który zmarł w 2010 r. wynika iż jej mąż należał do (...) i do oddziału zbrojnego L. . Z zeznań tego świadka wynika iż W. S. (1) jako kawaler był aresztowany przez (...) w K. . Później mąż jej mówił że podczas przesłuchań był bity przez funkcjonariuszy (...) (k. 156 oraz z akt II Ko 17/15 –nagranie na płycie CD) .

Z zeznań świadka K. S. – siostry M. I. (1) wynika iż jej brat zmarł 18 października 1997 r. oraz że wie że brat był działaczem niepodległościowym . Brat w związku z działalnością niepodległościową został aresztowany i przez jakiś czas przebywał w (...) w S. . Brat został wypuszczony na podstawie amnestii i po roku wrócił do domu bardzo odmieniony . Nie chciał mówić czy był bity podczas śledztwa , ale jego zachowanie wskazywało że tak (k. 159 i k. 21 akt II Ko 1076/15) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiary zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do

rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Z zeznań świadka E. C., który od 01 października 1945 r. był funkcjonariuszem (...) w S. wynika jaki był przebieg jego służby w organach bezpieczeństwa publicznego w okresie od 01 października 1945 r. do czerwca 1967 r. Świadek E. C. zaprzeczył by miał wiedze że funkcjonariusza (...) w S. podczas przesłuchań stosują niedozwolone metody śledcze (k. 200-201) .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. C. tylko w zakresie jak wyglądał przebieg jego służby w organach bezpieczeństwa publicznego w okresie od 1 października 1945 r. do czerwca 1967 r.. W tym zakresie zeznania tego świadka są jasne dokładne , jednak nie mają żadnego związku z zarzutami postawionymi w niniejszej sprawie oskarżonemu J. O. (1) .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka E. C. odnośnie faktu że nie miał wiedzy że funkcjonariusza (...) w S. podczas przesłuchań stosują niedozwolone metody śledcze. W tym zakresie zeznania świadka E. C. są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Należy wskazać iż zeznań świadka M. I. (1) wynika wprost iż w dniu 25 września 1946 r. został zatrzymany przez świadka E. C. – który wtedy był funkcjonariuszem (...) w S. . Tym samym świadek E. C. w czasie gdy M. I. (1) był aresztowany w (...) w S. pełnił tam służbę i tym samym musiał wiedzieć o niedozwolonych metodach śledczych stosowanych podczas przesłuchań przez oficera śledczego (...) w S. – oskarżonego J. O. (1) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 248 § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks karny (Dz. U. z dnia 15 lipca 1932 r.) , kto człowieka pozbawia wolności, podlega karze więzienia do lat 5. Natomiast zgodnie z treścią art. 248 § 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks karny.(Dz. U. z dnia 15 lipca 1932 r.) Jeżeli pozbawienie wolności trwało dłużej niż 14 dni albo łączyło się ze szczególnem udręczeniem lub z oddaniem we władztwo obcego państwa, albo w innych szczególnie ciężkich przypadkach, sprawca podlega karze więzienia do lat 10.

Zgodnie z treścią art. 246 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks karny (Dz. U. z dnia 15 lipca 1932 r.) , kto znęca się fizycznie lub moralnie nad pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy osobą nieletnią poniżej lat 17 lub bezradną, podlega karze więzienia do lat 5.

Natomiast zgodnie z treścią art. 286 § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks karny (Dz. U. z dnia 15 lipca 1932 r.) urzędnik, który przekraczając swą władzę lub nie dopełniając obowiązku, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze więzienia do lat 5.

Z treści art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) zbrodniami komunistycznymi, w rozumieniu ustawy, są czyny popełnione przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od dnia 17 września 1939 r. do dnia 31 lipca 1990 r., polegające na stosowaniu represji lub innych form naruszania praw człowieka wobec jednostek lub grup ludności bądź w związku z ich stosowaniem, stanowiące przestępstwa według polskiej ustawy karnej obowiązującej w czasie ich popełnienia. Zbrodniami komunistycznymi są również czyny popełnione przez tych

funkcjonariuszy w okresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, zawierające znamiona czynów zabronionych określonych w art. 187, 193 lub 194 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. - Kodeks karny albo art. 265 § 1, art. 266 § 1, 2 lub 4 lub art. 267 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. - Kodeks karny, dokonane przeciwko dokumentom w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388) na szkodę osób, których te dokumenty dotyczą. Natomiast przepis art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) stanowi iż zbrodniami przeciwko ludzkości są w szczególności zbrodnie ludobójstwa w rozumieniu Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, przyjętej w dniu 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 2, poz. 9, z późn. zm.), a także inne poważne prześladowania z powodu przynależności osób prześladowanych do określonej grupy narodowościowej, politycznej, społecznej, rasowej lub religijnej, jeżeli były dokonywane przez funkcjonariuszy publicznych albo przez nich inspirowane lub tolerowane.

W powyższej sprawie oskarżony J. O. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 1 zarzutów . Oskarżony J. O. (1) w okresie od 7 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w K., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się - działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - pozbawił wolności W. S. (1), przetrzymując go - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu - przez okres powyżej 14 dni. Fakt ten wynika wprost z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci : zeznań świadka W. S. (1) (k. 17-20) i J. S. (k. 156 oraz z akt II Ko 17/15) oraz dowodów z dokumentów w postaci : wyciągu przebiegu służby W. O. (k. 4) ,wyciągu przebiegu służby F. S. (k. 5) , fotografii F. S. (k. 6) , protokołu oględzin (k. 25-26) pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k. 180) , protokołu oględzin akt nadzoru byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k. 181) , protokołu oględzin akt operacyjnych przeciwko W. S. (1) (k. 182) , protokołu oględzin akt (k. 194 - 196) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. O. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 1 zarzutów nie budzą wątpliwości .

W powyższej sprawie oskarżony J. O. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 2 zarzutów . Oskarżony J. O. (1) w okresie od 07 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w K. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w K., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się - działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...) - w celu wymuszenia na W. S. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie (...) w K. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz kilkakrotnie bijąc go - przynajmniej trzykrotnie - uderzając każdorazowo wielokrotnie pałką po całym ciele. Fakt ten wynika wprost z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci : zeznań świadka W. S. (1) (k. 17-20) i J. S. (k. 156 oraz z akt II Ko 17/15) oraz dowodów z dokumentów w postaci : wyciągu przebiegu służby W. O. (k. 4) ,wyciągu przebiegu służby F. S. (k. 5) ,fotografii F. S. (k. 6) protokołu oględzin (k. 25-26) pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt byłego (...) w R.

przeciwko W. S. (1) (k. 180), protokołu oględzin akt nadzoru byłego (...) w R. przeciwko W. S. (1) (k. 181), protokołu oględzin akt operacyjnych przeciwko W. S. (1) (k. 182), protokołu oględzin akt (k. 194-196).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. O. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 2 zarzutów nie budzą wątpliwości .

W powyższej sprawie oskarżony J. O. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 248 § 1 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 3 zarzutów . Oskarżony J. O. (1) w okresie od 25 września 1946 r. do co najmniej 28 września 1946 r. w S. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w S., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się, podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - pozbawił wolności M. I. (1), zatrzymując go i przetrzymując - mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu. Fakt ten wynika wprost z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci : zeznań świadka M. I. (1) (k. 31-32) oraz dowodów z dokumentów w postaci : pisma (...) wraz z wyciągiem z książki kontrolnej aresztowanych (...) w S. dotyczącej M. I. (1) (k. 28-30) , pisma z Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu wraz z kserokopią aktu oskarżenia przeciwko M. I. (1) (k. 33-35), kserokopii wyroku (...) we W. przeciwko M. I. (1) (k. 36-37) , pisma z (...) w R. (k. 44-64) , pisma z (...) w R. (k. 65-67) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 68-69) , protokół oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. wraz z załącznikami (k. 71-105) , pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 119).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. O. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 248 § 1 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 3 zarzutów nie budzą wątpliwości .

W powyższej sprawie oskarżony J. O. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 4 zarzutów . Oskarżony J. O. (1) w okresie od 25 września 1946 r. do 30 października 1946 r. w S. woj. (...), będąc funkcjonariuszem (...) w S., a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego dopuścił się, podczas i w związku z urzędowaniem, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości albowiem przekraczając swą władzę i stosując represję z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - do (...), Oddziału (...) - w celu wymuszenia na M. I. (1) - pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie (...) w S. - przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w (...), posiadanej broni oraz pozostałych znanych mu członków tej organizacji, znęcał się nad nim fizycznie i moralnie, dokonując częstych przesłuchań oraz wielokrotnie bijąc go, uderzając po całym ciele pałką gumową oraz wyciorem od karabinu i rażąc prądem. Fakt ten wynika wprost z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci : M. I. (1) (k. 31-32) , J. S. (k. 156 k. 156 oraz z akt II Ko 17/15) i K. S. (k. 159 i k. 21 akt II Ko 1076/15) oraz dowodów z dokumentów w postaci : pisma (...) wraz z wyciągiem z książki kontrolnej aresztowanych (...) w S. dotyczącej M. I. (1) (k. 28-30) , pisma z Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu wraz z kserokopią aktu oskarżenia przeciwko M. I. (1) (k. 33-35) , kserokopii wyroku (...) we W. przeciwko M. I. (1) (k. 36-37) , pisma z (...) w R. (k. 44-64) , pisma z (...) w R. (k. 65-67) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 68-69) , protokół oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. wraz z załącznikami (k. 71-105) , pisma z (...) w R. (k. 107-118) , protokołu oględzin akt śledczych przeciwko M. I. (1) i H. L. (k. 119).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego J. O. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) opisanego w pkt. 4 zarzutów nie budzą wątpliwości .

Należy wskazać iż dla przypisania odpowiedzialności za zbrodnię komunistyczną koniecznym jest, aby sprawca miał świadomość znamion podmiotowych wymienionych w przepisie art. 2 ust 1 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, a jego działaniu towarzyszył zamiar stosowania represji lub naruszania praw człowieka. Celem działań, w których oskarżeni czynnie uczestniczyli nie była ochrona praw obywatelskich, porządku publicznego, mienia narodowego, ale obrona i utrwalanie funkcjonującego wówczas w kraju systemu totalitarnego, którego byli funkcjonariuszami. Niedorzecznością byłoby dowodzenie, że oskarżeni nie mieli świadomości, że otwieranie ognia z maszynowej broni palnej do pacyfikowanej grupy ludzi nie naruszało przynależnych im praw człowieka, jeżeli pozbawiało pokrzywdzonych podstawowego i najważniejszego z tych praw - prawa do życia. Nie ulega też, żadnej wątpliwości, że wykorzystywanie do rozwiązywania problemów i napięć społecznych takich środków jak broń palna, a także odmawianie obywatelom prawa do wyrażania i obrony swoich przekonań i poglądów politycznych nawet kosztem ich życia nie mieści się w standardach państwa demokratycznego. Co więcej jest sprzeczne z elementarnym poczuciem sprawiedliwości i kanonem podstawowych zasad moralności powszechnie znanych ludziom, także tym, którym przyszło żyć i funkcjonować w państwie komunistycznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach II AKA 41/08 Biul.SAKa 2008/3/12...) . Niewątpliwym jest iż oskarżony J. O. (1) odnośnie czynów opisanych w pkt. 1, 2, 3 i 4 zarzutów aktu oskarżenia spełnia te przesłanki gdyż jego działaniu towarzyszył zamiar stosowania represji i naruszania praw człowieka, zaś celem działania oskarżonego była obrona i utrwalanie funkcjonującego wówczas w kraju systemu totalitarnego, którego byli funkcjonariuszem . Fakt ten wynika wprost ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego . Pojęcie „zbrodni komunistycznej” nie jest tożsame z kodeksowym określeniem zbrodni, a zakres znaczeniowy tego pojęcia jest bardzo szeroki. Z mocy art. 2 ust. 1 obejmuje bowiem wszystkie czyny popełnione przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od dnia 17 września 1939 roku do dnia 31 lipca 1990 roku, jeżeli tylko polegały na zastosowaniu represji lub innych form naruszania praw człowieka wobec jednostek lub grup ludności bądź w związku z ich stosowaniem i stanowiły przestępstwo według polskiej ustawy karnej obowiązującej w czasie ich popełnienia. Choć trudno byłoby sobie wyobrazić, aby istniały jakieś chronione przepisami prawa karnego dobra prawne jednostki, które nie wyrażałyby przysługujących jej praw człowieka, to takie zdefiniowanie zbrodni komunistycznej nie oznacza jednak, że zbrodniami komunistycznymi muszą być wszystkie przestępstwa popełnione na szkodę innej osoby przez funkcjonariuszy publicznych, zaliczonych w art. 2 ust. 2 cytowanej ustawy do kręgu funkcjonariuszy państwa komunistycznego. Istotą strony podmiotowej zbrodni komunistycznej jest to, że sprawca utożsamia się z ustrojem, w ramach którego wykonuje czynności polegające na stosowaniu represji albo naruszaniu praw jednostek lub całych grup społecznych. Nie uznaje tych czynności za zabronione, przeciwnie, za prawnie usprawiedliwione, utrwalając w ten sposób system totalitarny (vide: G. R., Zbrodnie komunistyczne w koncepcji polskiego prawa karnego, *Wojskowy Przegląd Prawniczy* 2006/1/3) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 06.10.2011 r. , I AKA 373/11 KZS 2012/1/100...) .

Wymierzając oskarżonemu J. O. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra . Ponadto oskarżony J. O. (1) był już prawomocnie skazany za podobne czyny (k. 393) .

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył wiek i stan zdrowia oskarżonego J. O. (1) (k. 152-155) który uniemożliwia mu odbywanie kary pozbawienia wolności .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu J. O. (1) :

- za czyn opisany w pkt. 1 zarzutów na podstawie art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania

Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 248 § 2 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. 2 zarzutów na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. 3 zarzutów na podstawie art. 248 § 1 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 248 § 1 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. 4 zarzutów na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. i art. 286 § 1 k.k. z 1932 r. w zw. z art. 36 k.k. z 1932 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1075 z późn. zm.) skazuję , zaś na podstawie art. 246 k.k. z 1932 r. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 31 § 1 i 2 k.k. z 1932 r. Sąd wymierzył oskarżonemu J. O. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

Orzeczonej wobec oskarżonego J. O. (1) kara 2 lat pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą . Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Z uwagi na wyżej wskazane okoliczności łagodzące Sąd na podstawie art. 61 § 1 i 2 k.k. z 1932 r. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. O. (1) łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat.

Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego J. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) w tym opłatę w kwocie 300 (trzysta) złotych.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.